

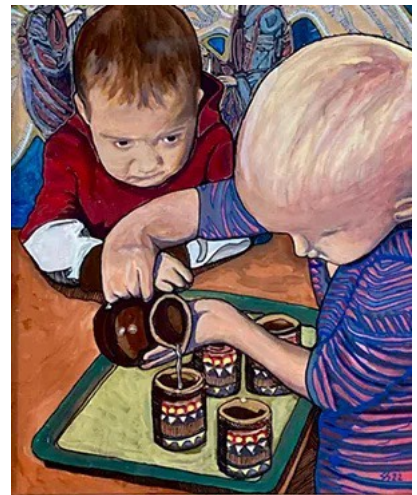
Україна, Як говорити з дітьми про війну

Неможливо сьогодні повністю ігнорувати новини про війну в Україні. Декілька ідей як найкраще допомогти дітям відчувати себе у безпеці в ці важкі часи.

Вік від 0 до 3

Звичайно найкраще що ми можемо зробити, це триматися осторонь від телебачення, радіо, телефонів та інших електронних гаджетів де є доступ до новин, у присутності дитини, обмежитися доступом до новин у світі, коли ми наодинці. Дитина у цьому віці дуже налаштована на сприймання слів, дій, та навіть емоцій дорослого. Ми не повинні прикидатися, що ми не засмучені або коли дитина бачить що ми засмучені, але навколо все добре. Такий конфлікт між мовою тіла та мімікою, та наших реальних слів, дуже збентежує та заплутує малюка. Коли це зрозуміло що ми засмучені, найкраще сказати дитині «Я засмучена, тому що мені не подобається бачити, як люди воюють.» Цього зазвичай достатньо. Це чесно та прозоро, дитина це зрозуміє і буде почуватися у безпеці.

Далі ми можемо рухатись в залежності що буде траплятися наступних днів. Звільнити себе від новин війни для того щоб провести час разом, читати книги, малювати, накрити на стіл, ходити на прогулянку, спостерігати за природою, годувати котів - бути тут і зараз - це подарунок який ми можемо зробити і собі, і нашим дітям.

Вік від 3 до 6

Я би сказала що все написане зверху можна приміряти і до цього віку також. Різниця в тому, що у цьому віці діти вчаться через взаємодію з оточуючим середовищем так само, як із дорослим.

Якщо вашій дитині були представлені глобус світу чи мапа частин світу, це може допомогти і сформуванню конкретних уявлень де саме проходить війна або бій, про який вони можливо чули. Бути задіяним у реальній діяльності, як складання мапи світу, пропонує дитині

проблему, яка може бути вирішена шляхом складання частин пазлу у цілу картину.

Концентрація на БУДЬ-ЯКІЙ діяльності, де задіяні рука та розум, наприклад реальні події щоденного життя вдома чи у школі, допомагають захистити від втручання, а це має лікувальний ефект для усіх. Однією к найкращих речей, які ми можете зробити, це приєднатися і бути разом з дитиною, пропонувати їй різні речі, або цінити нашу власну діяльність, чи то приготування їжі або робота по дому, хай це буде значимо. Це найкращий шлях - залишатися у моменті і мати перерву від світових новин.

Від від 6 до 12

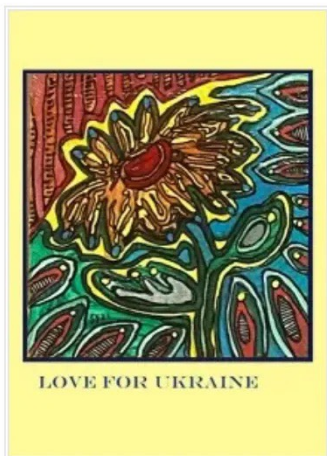
У цей вік є дуже сильним інтерес до правосуддя та справедливості. Діти цього віку зможуть зануритись у мапи світу, і знайти де сама війна (місто, країна, селище). Монтессорі навчання у цей вік сповнене уроків про міграції, чому люди живуть саме у цих місцях, чому переїжають, що відбувається коли повінь або засуха, і популяція людей має мігрувати щоб знайти їжу. Немає нічого розумного щоб ділити людей на «поганих» та «добрих», краще спробувати зрозуміти чому люди поводяться саме так, що їх провокує до насилля, жадібності, гніву тощо. Це також вік, коли діти прагнуть допомогти, тому знайти шлях як заробити гроші і місце куди їх відправити, може дати дітям дуже сильний мотив та відчуття, що вони допомагають.

Вік від 12 до 18

Це вже не дитина, а підліток. Початок цього вікового етапу дуже вразливий; гормональні та фізичні зміни; незрозумілість щодо майбутнього, світу та особистості; запитання щодо сенсу життя тощо. Підліток хоче та прагне бути креативним та ефективним у світі, змінити речі, почуватися у безпеці та вірити у майбутнє. Нам відомо, що якщо цей дорослий, прадавній, людський порив не буде прийнятий з позитивними та конструктивними можливостями змінити хід речей, то підліток може стати негативним та деструктивним.

Позитивний шлях як справлятися з новинами під час війни, все ж таки, не обов'язково має бути направлений щоби зупинити війну в Україні, але допомогти комусь. Коли молода людина починає фіксуватися на тому, щоб допомогти іншим, це стає звичкою, це шлях до миру.

Як казала Марія Тереза «Для того, щоб вилікувати увесь світ - почни зі своєї родини.»

Картка «Любов до України»

Минулого тижня один з членів нашої родини був у Кракові, Польща, готував та роздавав їжу українським біженцям, та інший готувався до вильоту до Україно-польської границі, працювати як медичний волонтер у допомозі біженцям.

Важко зрозуміти, як саме ти можеш допомогти, де пожертвувати, але є один шлях. Дуже багато людей у соц мережах були зворушені карткою «Любов до України» (картина соняшника в оточенні міжнародних побажань, червоний у центрі символізує спільний біль) ми зробили з цього картку 5x7 розміру. У березні та квітні 20% з продажу цієї картки, та інших моїх робіт, буду пожертвовано щоб допомогти ситуації в Україні.

Деякі з проектів це неурядова організація Go Dharmic (Шотландія), з якою працює наш онук, проекти допомоги вчителям Монтессорі у навчанні, які не можуть подорожувати, щоб завершити навчання, а інші допомагають у творчій формі. Наш внесок у порівнянні з потребою є невеликим, але кожна дрібниця допомагає. Якщо ви хочете приєднатися до нас, придбавши картки із зображенням вище на передній панелі, щоб поділитися з іншими: <http://michaelolaf.com/store/page82.html>

З найкращими побажаннями здоров'я та миру вам усім,

Сьюзен Мейклін Стівенсон (Susan Mayclin Stephenson)